

per *p* entre els moros espanyols, i com que el *h* sol passar a *f* arribaríem a **Belrepòf* (cf. *matalaf* > *matalàs*).

Però hi ha un altre candidat amb títols no menys perfectes: *Rebbàs* es registra també com usual a Algèria (325): aquest forma part, almenys secundàriament de l'arrel *rbš* 'espia, esperar l'ocasió'. Però a Espanya va ser incorporat a aquesta arrel un mot romànic i mossàrab, el cast. i port. *rapaz*, 'xicot, mosso': com constata Dozy, I, 500b; d'on, en l'àrab de Granada: «rapaz de escudero, moço de espuelas, monazillo de clérigo» que *PAlc* (374a35, 314a16) tradueix en granadí *rapác*, plural *rapápic*, i fins i tot hi forma un diminutiu, segons les regles leximòrfiques de l'àrab: *rupápic* «monazillo de monjes» 31b14. I en una escr. granadina en lletres aràbigues consta *šaya r-rabàs* que el mateix Dozy tradueix «una saya para el rapaz».

Incorporat això a l'arrel àr. *rbš*, en hispano-àrab, on la *ā* sonava *ā* davant *š*, hem de comprendre *rāpās* (*Be-l-*) com 'fill del mosso, fill de l'escuder': base que ben llisament esdevenia *Belrepòs* (recordem que *ā* sonava *ā* davant emfàtica). Aquesta explicació, sobretot en la segona variant, s'imposa com l'etimologia veritable del nom de *Bonrepòs* de l'Horta.

És clar que rient per sota el nas, Nicolau Primitiu en reportava una de popular. «Com que el Barranc de Carraixet de vegades fa de les seues, arrossegava una dona, que cridava, a un vell, refugiat en el campanar: 'Mira'm, vell', i ell responia, impotent: 'Bon repòs tingues, filla'» (*Mem. de l'Assemblea de Cronistes*, 1960, 133). (Endevinem que el bon poble valencià no s'acabava d'empassar les falsificacions del Cavaller Managuerra i sortia per aquests descosits).

Ofereixo aquesta flor al Seminari de Toponímia valenciana organitzat pels senyors Ferrando i Cia., excellent entreteniment per anar ajornant sine die l'estudi científic, que l'amic Casanova troba... prematur perquè *NOBIS CAESAR AMICUS NUNC HAEC OTIA FERIT!* (Vergilius dixit); però qui no té res a fer...

F) 1) *Bonretorn*, pda. rural d'Albiol, partit judicial Valls; pron. *bon'ratòrn*, 1920 (a la Selva del Camp). 2) Id. alqueria ant. te. Borriana (VFornet, *BSCC* XIV, 263).

G) *Bonvilar*, antic te. Terrassa: «in te. Terracia, in locum vocatum *Bono Vilar*» a. 1053 (*Cart. St. Cugat* II, 266).

Bonveí, veg. *Bellvé*.

H) *BONSOMS*, Torrent de *Bosoms* te. Berga, afl. esq. Llobregat, 2 k. abans de l'estació de La Baells (CATorras, *Berguedà*, 28). El ll. *BONUS HOMO* va donar *Bonzom*: «terra de *Bonsom*» a. 1063; te. Terrassa (*BABL* VII, 502); *Bonsom* NP a. 1319 (*BABL* XII, 294), amb reducció fonètica *Bosom* (Perpinyà, a. 1284, *RLR* IV, 364); *Bosoms*, *Cal buzóms* mas te. Navès, te. Guixers etc. (xxxviii, 146.3, 61.14). Tinc *Bonsom* a Rialb, a. 1602. *Bosom* com a cognom, a St. Ll. de la Salanca, Ur, la Tor de Querol. *Bosom* com *Bosomba* el conec només com a cogn. ross., i propi sobretot de la zona extrema NE., sovint en plural; pron. *buzúm-bas* a Torrelles (Salanca) (xxv, 105.22), Perpinyà, l'Al-

bera (xxiv, 177.17, 179.4), *Besombes* a St. Llorenç de la Salanca (xxv); *Bosomba*, cogn. Puigcerdà 1820 (*BABL* XVI, 295); ja més enllà de la frontera: J. J. *Besombes* a Sijà (*Cerca*, 1958, 138). Sembla ser ultracorrecció de *Bosomes*, segons llgd. *couloumbos/cat. colomes*. Cf. però *Bosomba* sobrenom d'una minyona en Cerverí, cap al poema 90.

Em limito a enumerar altres compostos semblants:

I) *Bonjorn* NP (1291) f. *Bonmacip* (1184). *Bonmosso* (Casafabre). *Bonnin*, mall., sobretot cogn. xueta (846 casos). *Bonjoan* (Odèn, Montferri), *Bonjan* (Palmerola).

J) *Bonifaci* NP, un poc alterat, vàriament, en molts NLL: *Pouet de Fàcio* (Coves de Viniromà xxviii, 145. 14); el tio *Bonifa de Petrer* (la família el celebra el dia de St. Bonifaci xxxvi, 32.8). El *Bonifàs* platgeia a la costa de Roses prop de L'Omella (xlv, 106). Son *bonifái*, sementer de Can Negret te. Alaró (xl, 27.22) que potser fou nom d'un xueta, resultant d'un encreuament de *Bonifaci* amb noms com *Bonjudes*, *Bonnin* etc. (propis dels jueus), d'altra banda aquells com *Sabatai*, *Barufai* i *Khasdai*: en docs. ross. de 1314 trobo justament un jueu *Bonjuses Azoky* a. 1314 (*RLR* xxx, 252).

I abreujo també els femenins:

K) *La Bonaigua*, afl. dr. de la N. Pallaresa, a la vall d'Àneu, que passa pel peu de Sorpe (donant nom, aquí a un barri, i al capdamunt al Port de la Bonaigua, pas històric cabdal entre Pallars i Aran, al qual s'enfila la carretera remuntant la vall d'aquest riu.

L) LA BONANOVA, barri de Bna., que pren nom de l'esgl. consagrada a la Mare de Déu de la Bona Nova (= *εὐαγγέλιον*): J. B. de Barberà, *Hist. de la Igl. Parroq. de los Stos. Gervasio y Protasio y N. S. de la B.* (136 pp., Bna. 1893). Dos homònims a Menorca: *ə bənepəvə*: un a Es Castell xlv, 71.16), i un altre a Ciutadella (Masc., 12E8 i nomencl.).

M) «A *Bonavista*» te. St. Privat (1931) i cogn. *Bonavista*; també llogaret te. Pla del Penedès; *Serrat de B.* te. Navès, *Mas de B.* te. Albalat de Sorells, *Mesquida Bonavista* te. Manacor.

N) Pas de *Bonafí* = Coll de Guiu.

O) *Bonafont*, vt. te. Val.

P) *Bonarrés* NP, del cat. arcaic i oc. ant. *bona res* 'bona persona', a. 1443 (a Morella, *Cpbr. Milian*, f° 32v°): «sovén baizan li dizia: / doussa *rés*, ieu qué farai? / que-l jorn ve e li nueytz vai?» (G. Faidit, (*Crest. d'Appel*, 56.4); cf. *Bonadona* NPP (doc. S. XII, *Cart. Poblet*, 371); *Bonassies* muller de Bertran de Vilanova aa. 1281 i 1285 (MtzFdo., *DocValACA* II, 1286, 2299): batejada així pels pares a qui acabava de néixer: 'així sies bona, tant de bo!'; pron. *Bouna-sios* > dialectalment *Bouna-sieus*, cogn. fr. *Bonacieux* (Mme. B. heroïna de noveHa fr., S. XIX); cf. *Bonafós*, *Bonanat*, s. v. *Boronat*.

Bonesma, antic mas (en document de cap 1200: «mansum de *Bunesma* --- alias *Bonesma*» afr. E. del poble de St. Feliu (Ross.): supervivència romànica del superlatiu ll. *bonissimus*,-a, com ja veié Alart (*InuLC*);